

Nadales

Un relat de: [Naiade](#)

El teatre de l'escola es ple a vessar, pares i avis cofois veiem els petits desfilar fins darrera l'escenari. Sorollets de neguit darrera les cortines

Les llums de la sala s'apaguen, s'obra el teló i allà hi son tots, guarnits de Nadal amb carones somrients, esperen el so que marca l' inici.

A la sala silenci total. Veus infantils cantant i recitant poesies omplen de joia l'ambient.

En un instant tot mirant amb admiració la meva neta que ara fa sonar els picarols com a musica de fons, m'envaeix una mena d'emoció tan intensa que les llàgrimes m'emplen els ulls i unes gotes d'emoció llisquen seus mentre per la meva ment el pensament em du a vosaltres pares, avis que ja no hi sou...Si poguéssiu veure-la tan bonica, tan innocent !

Per un moment en que el goig m'aclapara us veig dins meu, somrieu d'alegria i sé que per un lapse minúscul, si jo us veig i la miro a ella, també la veieu.

S'acaba la Nadala, s'obren les llums, els aplaudiments trenquen l'encís, però dins meu queda el secret impregnat de màgia.